

Sygn. akt II K 1679/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2015r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Beata Chojnacka Kucharska

Protokolant Joanna Szmel

po rozpoznaniu w dniu 19.02.2015r.

s p r a w y **A. J.**

syna J. i H. zd. R.

urodzonego dnia (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w dniu 19 września 2014r. w P. woj. (...) na ulicy (...) w ruchu lądowym prowadził samochód osobowy m-ki O. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości – wynik badania krwi na zawartość alkoholu wyniósł ok.: 2.5 promila alkoholu etylowego

to jest o czyn z art. 178a § 1 k.k. :

I. oskarżonego **A. J.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 178a § 1 k.k. i za to na mocy art. 178a § 1 k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na mocy art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego **A. J.** środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;

III. na mocy art. 63 § 2 k.k. zalicza oskarżonemu **A. J.** na poczet orzeczonego w pkt II wyroku środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 19.09.2014r. do dnia 01.10.2014r.;

IV. na mocy art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu **A. J.** na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności okres zatrzymania od dnia 19.09.2014r. do dnia 20.09.2014r. przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dniom kary ograniczenia wolności;

V. na mocy art. 43 § 3 k.k. zobowiązuje oskarżonego **A. J.** do zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym;

VI. na mocy art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego **A. J.** od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt. II K 1679/14

UZASADNIENIE

W oparciu o całokształt materiału dowodowego zebrany w aktach sprawy i ujawniony w trakcie przewodu sądowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 września 2014 r. oskarżony A. J. spożywał alkohol. Po spożyciu alkoholu jeździł pożyczonym uprzednio od kolegi A. M. samochodem marki O. (...) nr rej. (...) po P.. Po godzinie 17.00 kierując samochodem, jadąc ulicą (...) w P. wdał się w spór z D. Z. i S. G. na temat zatrzymania samochodu kierowanego przez S. G.. Znajdował się wówczas w stanie nietrzeźwości wynoszącym ok. 2,5 promilla alkoholu we krwi. Z uwagi na zachowanie oskarżonego, D. Z. zawiadomił telefonicznie Policję o podejrzeniu kierowania przez oskarżonego samochodem w stanie nietrzeźwości. W tym czasie oskarżony odjechał, zatrzymał się kilkadziesiąt metrów dalej pod posesją kolegi A. M., wszedł do mieszkania i z A. M. oraz przebywającym u niego kolegą J. S. wypił wódkę w ilości około 150 ml 40 % . Po upływie kilkunastu minut od telefonicznego zgłoszenia, na miejsce przyjechał patrol Policji, który dokonał zatrzymania oskarżonego.

Dowód : - częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. J. k. 92v.,

- zeznania świadka S. G. k. 6v., k. 93,
- zeznania świadka S. Z. k. 54v., k. 93v.,
- zeznania świadka J. Z. k. 9v., k. 93v.-94,
- zeznania świadka A. M. k. 10v.-11, k. 14v.-15, k. 94-94v.,
- zeznania świadka J. S. k. 36v., k. 94v.,
- zeznania świadka G. P. k. 18v., k. 94v. – 95,
- zeznania świadka P. B. k. 31v., k. 95.,
- sprawozdanie z badania k. 22, k. 25, k. 28,
- protokół pobrania krwi k. 23, k. 26, k. 29,
- opinia sądowo – lekarska k. 33-34, k. 40-43,
- notatka urzędowa k. 1.

Oskarżony A. J. ma 57 lat, nie posiada majątku, nie ma nikogo na utrzymaniu. Oskarżony utrzymuje się z zasiłku socjalnego wypłacanego z MOPS w wysokości 528 zł. miesięcznie. Oskarżony był uprzednio karany za przestępstwo wymierzone przeciwko mieniu.

Dowód : - dane osobowo – poznawcze oskarżonego k. 92,

- dane o karalności oskarżonego k. 51.

Oskarżony A. J. zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień (k. 49v., k. 92-92v.). Udzielając odpowiedzi na pytania podał, że kiedy kierował samochodem, nie pił wcześniej żadnego alkoholu, nie pił alkoholu także dzień wcześniej. Dopiero gdy przyjechał do kolegi A. M., razem z nim i jego znajomym wypił wódkę: dwa razy po 150 ml wódki i jeden lub dwa kieliszki wódki po 50 ml. Wypił jeszcze u niego jedno piwo mocne i wtedy do kolegi przyszedł patrol Policji i został zatrzymany. Zanim przyjechał do kolegi A. M., jeździł po mieście i załatwiał różne sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego A. J. zasługują na uznanie za wiarygodne jedynie w części. Są one wiarygodne w tym zakresie, w jakim oskarżony wskazał, że przed zatrzymaniem przez patrol Policji, które miało miejsce w mieszkaniu kolegi A. M., kierował samochodem, jeździł nim po P., a po przyjeździe do A. M. razem z nim i kolegą spożywał alkohol.

W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego korespondują z całym pozostałym ujawnionym na rozprawie materiałem dowodowym.

Sąd ocenił natomiast jako niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonego, w których wskazał, że kierując samochodem przed zatrzymaniem nie spożywał alkoholu, był trzeźwy, a także w tej części, w której wskazał na rodzaj i ilość spożytego alkoholu przed zatrzymaniem.

Z relacji świadka A. M. (k. 14v.15) wynika jednoznacznie, że oskarżony, gdy przyszedł do niego, razem z nim i kolegą wypił 3 kieliszki wódki 40 % każdy po 50 ml., a zaraz po ich wypiciu oskarżony wyszedł na korytarz, by zapalić papierosa i wtedy do domu przyszedli policjanci. Świadek kategorycznie zaprzeczył, by oskarżony przyniósł ze sobą alkohol, on natomiast częstował kolegów tylko wódką. Z zeznań tego świadka wynika jednoznacznie ilość i rodzaj wypitego przez oskarżonego alkoholu tuż przed zatrzymaniem oskarżonego. Sąd uznał tę relację za wiarygodną, prawdziwą. Jest to kolega oskarżonego, z którym oskarżony nie pozostaje w żadnym konflikcie, nie ma zatem powodu, by miał składać zeznania niekorzystne dla oskarżonego. Istotnym przy tym jest to, że świadek A. M. relację tę złożył w dniu 22 września 2014 r. o godzinie 10.30, a zatem już następnego dnia od zdarzenia. To daje pełne podstawy by twierdzić, że wtedy bardzo dobrze pamiętał, jak przebiegało spotkanie z oskarżonym, ile alkoholu oskarżony wypił razem z nim i jakiego rodzaju to był alkohol. Zeznania świadka są ponadto konsekwentne, świadek potwierdził je przed Sądem, a także stanowcze, co dało podstawy do czynienia w ich oparciu ustalenia faktyczne. Wprawdzie przed Sądem świadek podał nieznacznie inaczej ilość spożytego wówczas przez oskarżonego alkoholu, ale jak zeznał w ramach spontanicznej wypowiedzi, dokładnie już tego nie pamiętał, a zdarzenie pamiętał najlepiej podczas składania zeznań w postępowaniu przygotowawczym. Tym samym stanowcza i precyzyjna relacja świadka złożona w postępowaniu przygotowawczym dała podstawy do ustalenia przede wszystkim ilości spożytego przez oskarżonego alkoholu oraz rodzaju alkoholu. Także świadek J. S. wskazał, że razem z kolegą A. M. i oskarżonym spożywał w dniu 19 września 2014 r. alkohol i podał kategorycznie, że była to wódka zakupiona uprzednio przez niego. Świadek nie był w stanie podać dokładnie ilości wypitego przez oskarżonego alkoholu lecz wskazał, że były to prawdopodobnie 2 kieliszki wódki, około 100 ml wódki. Zeznania wskazanych świadków, które są spójne, korespondują ze sobą, jednoznacznie wykluczają, by oskarżony tuż przed zatrzymaniem przez Policję w ich obecności spożywał piwo, jak wyjaśnił, a także wódkę w ilości przez niego podanej, która to ilość istotnie odbiega od ilości podanej przez wskazanych świadków. Dane podane przez świadków w powiązaniu z wynikami badań zawartości alkoholu we krwi, dały pełne prawo do ustalenia, że oskarżony w chwili kierowania samochodem na ul. (...), kiedy wszedł w spór ze świadkami D. Z. i S. G., znajdował się w stanie nietrzeźwości około 2,5 promila alkoholu we krwi. Powyższe wynika jednoznacznie z opinii złożonych do sprawy przez biegłego sądowego z zakresu medycyny sądowej L. K.. Biegły sądowy przeprowadził w pisemnych opiniach bardzo szczegółową analizę wyników badań krwi. Uwzględniając dane znajdujące się w aktach sprawy w powiązaniu z wiedzą naukową, specjalistyczną, biegły sądowy kategorycznie wykluczył, by oskarżony spożywał wyłącznie alkohol w ilości podanej przez świadków. Gdyby tak było, to stężenie alkoholu we krwi oskarżonego w czasie pierwszego badania musiałoby wynosić o godzinie 21.05 (a więc w czasie pierwszego badania) najwyżej 0,45 promilla i jest to wersja najkorzystniejsza dla oskarżonego oraz uwzględniająca zakończenia spożywania alkoholu o godzinie 18.10, czyli w momencie zatrzymania, wynikająca z protokołu zatrzymania oskarżonego (k. 2). Tymczasem wynik ten był istotnie wyższy - 1,8 promilla alkoholu we krwi. To jednoznacznie dowodzi, że oskarżony musiał spożywać w dniu zdarzenia alkohol i podważa prezentowaną przez niego wersję. Skoro oskarżony alkohol musiał spożywać przed spotkaniem z A. M., a do kłótni na drodze doszło tuż przed tym spotkaniem, to świadczy, że oskarżony musiał kierować samochodem uprzednio spożywając alkohol, będąc w stanie nietrzeźwości. Pośrednio wskazują na to także zeznania świadków D. Z., S. G. i S. Z., którzy wskazali na zachowanie oskarżonego dające podstawy do twierdzenia, że oskarżony był pod wpływem alkoholu. Podkreślić także należy, że biegły sądowy dokonując obliczeń prospektywnych uwzględnił w opinii także dane podawane przez oskarżonego co do ilości wypitego alkoholu – wypicie piwa mocnego oraz około 500 ml wódki. Wprawdzie biegły oparł się wydając w tej części opinię na zeznaniach złożonych przez oskarżonego w postępowaniu przygotowawczym ale zważywszy na treść wyjaśnień oskarżonego złożonych przed Sądem, dokonane przez biegłego obliczenia zachowują pełny walor dowodowy. Biegły wyliczył bowiem, że gdyby rzeczywiście oskarżony spożył taką ilość alkoholu, to pierwszy wynik badania stężenia alkoholu we krwi przeprowadzony o godzinie 21.05 musiałby wskazywać około 2,5 promilla. Tymczasem różni się on istotnie od wyniku badania - 1,8 promilla alkoholu

we krwi. To dodatkowo kategoriycznie podważa wiarygodność wyjaśnień oskarżonego. Z opinii biegłego wynika przy tym, że w chwili kierowania samochodem, około godziny 17.30 oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości ok. 2,5 promilla alkoholu we krwi. Wskazać w tym miejscu należy, że czas, w jakim oskarżony kierował samochodem, wynika z relacji świadków D. Z., S. G. i S. Z., a także z notatki urzędowej (k. 1) i zeznań funkcjonariuszy Policji złożonych w postępowaniu przygotowawczym i sądowym. Zważywszy na spójność tych dowodów brak było podstaw do kwestionowania ich wiarygodności w jakiegokolwiek części. Opinie biegłego sądowego z zakresu medycyny sądowej zważywszy na ich szczegółowość, oparcie na pełnym materiale dowodowym, odniesienie pozyskanych danych do wskazań wiedzy, a przy tym uwzględniając doświadczenie biegłego dają podstawy do uznania, że opinie te są rzetelne, pełne, nie zawierają żadnych sprzeczności. Sąd nie znalazł jakichkolwiek podstaw, by je zakwestionować choćby w nieznacznym zakresie. Do czynienia ustaleń faktycznych nie przyczyniły się natomiast zeznania świadka T. K., która nie dysponowała wiedzą na temat okoliczności zdarzenia.

Powyższe, w powiązaniu z pozostałymi dowodami, dało podstawy do ustalenia, że oskarżony wbrew jego twierdzeniom, w dniu 19 września 2014 r. kierował samochodem osobowym na ulicy (...) w P. w stanie nietrzeźwości z wynikiem ok. 2,5 promilla alkoholu we krwi swym zachowaniem wypełniając znamiona występku z art. 178a § 1 k.k. Kierując samochodem po drodze publicznej znajdował się w stanie nietrzeźwości wprowadzając się w taki stan z pełną świadomością.

Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego jest znaczny. Oskarżony jechał samochodem będąc w stanie nietrzeźwości w godzinach popołudniowych, a zatem wtedy, gdy ruch na drogach jest dość duży, zwłaszcza porze letniej. Nie był w stanie wykonać manewru skrętu mimo, że z relacji świadków wynikało, że winien to zrobić bez żadnego problemu. To dowodzi, że alkohol zaburzył prawidłowość postrzegania tego, co dzieje się na drodze. Oskarżony był przy tym pod istotnym działaniem alkoholu, stan nietrzeźwości znacznie przewyższał dopuszczalny próg kierowania samochodem. Dodatkowo oskarżony wykazywał się agresją słowną na drodze w stosunku do innych użytkowników ruchu drogowego.

Wina umyślna oskarżonego, działanie w zamiarze bezpośrednim, nie budzi wątpliwości. Oskarżony był w pełni świadomy tego, że znajduje się pod istotnym działaniem alkoholu, a mimo to zdecydował się na kierowanie samochodem. Oskarżony zdecydował się przy tym na kierowanie pożyczonym samochodem bez żadnego ważnego powodu. Z opinii sądu psychiatrycznej, którą Sąd w pełni zaakceptował, wynika niezbicie, że oskarżony w chwili czynu był poczytalny, oskarżony prawidłowo ocenia dotyczące go sytuacje i potrafi przewidzieć skutki prawne swoich zachowań. Powyższe okoliczności wskazują na wysoki stopień winy oskarżonego.

Kierując się dyrektywami sądowego wymiaru kary oraz mając na uwadze wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, wysoki stopień winy, okoliczności wskazane powyżej, Sąd uznał, iż adekwatną do czynu popełnionego przez oskarżonego jest kara orzeczonej w wymiarze 4 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Sąd uznał, że tak ukształtowana kara jest adekwatna zarówno do stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, jak i stopnia jego winy. Sąd miał na względzie wymierzając karę, oprócz okoliczności wskazanych powyżej, dotychczasowy sposób życia oskarżonego, to, że oskarżony był wcześniej karany. Sąd uznał, że orzeczonej karze spełni cele kary, a oskarżony ponownie nie popadnie w konflikt z prawem.

Popelnienie czynu z art. 178a § 1 k.k. wiąże się, zgodnie z treścią art. 42 § 2 k.k., z czasową eliminacją oskarżonego z uczestniczenia w ruchu drogowym w charakterze kierowcy. Mając na względzie stosowanie przepisu art. 42 § 2 kk w sytuacjach, gdy sprawca popełnia przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji będąc w stanie nietrzeźwości Sąd uznał, iż w sytuacji, gdy oskarżony będąc w stanie nietrzeźwości poruszał się pojazdem mechanicznym, koniecznym jest orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. W tym kontekście Sąd ustalił, że spełni swoje cele w zakresie prewencji indywidualnej, jak i ogólnej orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów w wymiarze 3 lat. Określony w taki sposób środek karny z ustaleniem w/w zakazu na okres 3 lat, będzie z pewnością dolegliwy dla sprawcy, nie przekraczając jednocześnie stopnia winy oskarżonego, nadto odpowiada społecznej szkodliwości czynu oskarżonego. Zdaniem Sądu styl życia oskarżonego, na

co wskazuje kierowanie samochodem uprzednio pożyczonym od kolegi w wysokim, istotnym stanie nietrzeźwości, towarzysząca temu agresja na drodze, kierowanie samochodem bez ważnego powodu, to wszystko świadczy o konieczności wyeliminowania oskarżonego z ruchu drogowego jako kierowcę na okres 3 lat.

W trakcie postępowania przygotowawczego zatrzymano oskarżonemu prawo jazdy. Okres zatrzymania prawa jazdy, stosownie do treści art. 63 § 2 k.k., należało zaliczyć na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, a wobec zwrócenia oskarżonemu prawa jazdy, zasadnym było zobowiązanie oskarżonego do zwrotu prawa jazdy. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono na poczet orzeczonej kary okres faktycznego pozbawienia wolności oskarżonego w niniejszej sprawie.

Z uwagi na to, że oskarżony nie posiada majątku, utrzymuje się z zasiłku uzyskiwanego z MOPS w wysokości 528 zł. miesięcznie, stosownie do treści art. 624 § 1 k.p.k., Sąd zwolnił w całości oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych uznając, że ich uiszczenie byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe.